

februari 2020

“De vader van het kind riep uit: ‘Ik geloof! Kom mijn ongelooft te hulp.’”

(Marcus 9,24)¹

Jezus is op weg naar Jeruzalem en wordt vergezeld door zijn leerlingen. Hij is al begonnen om hen voor te bereiden op de beslissende momenten: afwijzing, terdoodveroordeling, kruisiging, waarna de opstanding uit de doden zal volgen.

Voor Petrus en de anderen die Hem hebben gevolgd is het bijna niet te begrijpen. Onderweg ontmoet Jezus vele mensen en bekommert zich om hun noden. Hij aanhoort de roep om hulp van een man die Hem vraagt zijn ernstig zieke kind te genezen. Om het wonder te laten gebeuren vraagt Jezus op zijn beurt aan de vader van het kind om geloof te hebben.

“De vader van het kind riep uit: ‘Ik geloof! Kom mijn ongelooft te hulp.’”

Het antwoord van de vader, met luide stem en in het bijzijn van de menigte die zich om Jezus heeft verzameld, houdt schijnbaar een tegenspraak in. Net als ons vaak overkomt, ervaart de vader hoe broos zijn geloof is. Aan de andere kant geeft God vertrouwen aan de mens. Hij doet niets zonder diens eigen bijdrage, zonder een vrij ‘ja’ van de mens. Hij vraagt van ons dat we ons deel doen, ook al is dat klein. Hij wil dat we zijn stem in ons geweten herkennen, dat we op Hem vertrouwen en op onze beurt gaan liefhebben.

“De vader van het kind riep uit: ‘Ik geloof! Kom mijn ongelooft te hulp.’”

Chiara Lubich schreef ooit: *“Geloven betekent beseffen dat God naar ons omziet en ons liefheeft, weten dat elk gebed, elk woord, elk gebaar, iedere droevige, blijde of neutrale gebeurtenis, iedere ziekte, alles door God wordt gezien. En als God Liefde is, dan is ons vertrouwen in Hem alleen maar logisch. We kunnen dan tot zo’n vertrouwelijke omgang met Hem komen dat we met Hem in gesprek gaan en Hem al onze zorgen, plannen en voornemens voorleggen. Ieder van ons kan zich overgeven aan zijn liefde, en we mogen er zeker van zijn te worden begrepen, getroost en geholpen. We kunnen bidden: ‘Heer, laat mij in uw liefde blijven. Geef dat ik uw liefde altijd mag ervaren.’ Niet allen door het gebed maar ook door lief te hebben, wordt ons geloof sterk en standvastig. En dan zullen we om ons heen ‘wonderen’ zien gebeuren.”*²

Letizia Magri

¹ Het Woord van leven van deze maand werd uitgekozen door een groep christenen van verschillende Kerken in Duitsland als motto voor het hele jaar.

² Zie: Chiara Lubich, *Woord van leven van oktober 2004*, in Nieuwe Stad 10, 2004, blz. 14.